

I Księga Królewska

Rozdział 4

Dostojnicy dworscy i urzędnicy Salomona

1. Tak tedy król Salomon został królem nad całym Izraelem. 2. Najprzedniejszymi jego dostojnikami byli: Azaria, syn Sadoka, kapłana, 3. Elichoref i Achia, synowie Szyszy, pisarze, Jehoszafat, syn Achiluda, kanclerz, 4. Benaja, syn Jehojady, postawiony nad wojskiem, Sadok i Ebiatar, kapłani. 5. Azaria, syn Natana, postawiony nad namiestnikami, Zabud, syn Natana, był kapłanem, przyjacielem króla. 6. Achiszar był postawiony nad dworem, Adoniram, syn Abdy, był postawiony nad tymi, którzy odrabiali pańszczyznę. 7. Salomon miał dwunastu namiestników nad całym Izraelem; oni zaopatrywali króla i jego dwór w żywność; co miesiąc w ciągu roku miał inny zaopatrywać. 8. A to są ich imiona: Ben-Chur był namiestnikiem na pogórze efraimskie, 9. Ben-Deker był w Makas, w Szaalxim, w Bet-Szemesz, w Elon i w Bet-Chanan. 10. Ben-Chesed był w Arubbot; do niego należało Socho i cała kraina Chefer. 11. Ben-Abinadab był nad całym Nafat-Dor; żoną jego była Tafat, córka Salomona. 12. Baana, syn Achiluda, miał pod sobą Taanak, Megiddo i cały Bet-Szean tuż przy Sartan pod Jezreelem, od Bet-Szean po Abel-Mechola i poza Jokmeam. 13. Ben-Geber był nad Ramot-Gilead; do niego należały Sioła Jaira Manassesa, położone w Gileadzie; do niego należał też pas ziemi Argob w Baszanie, sześćdziesiąt dużych miast, zaopatrzonych w mur i spiżowe zawory. 14. Achinadab, syn Iddo, był w Machanaim. 15. Achimaas był w Naftali; również on pojął za żonę córkę Salomona Basemat. 16. Baana, syn Chuszaja, był w Aszer i w Bealot, 17. Jehoszafat, syn Paruacha, był w Issacharze. 18. Szymei, syn Eli, w Beniaminie, 19. Geber, syn Uriego, w ziemi Gilead, ziemi Sychona, króla Amorejczyków i Oga, króla Baszanu; i tylko jeden namiestnik był w każdej z tych ziem.

Dobrobyt w królestwie Salomona

20. A Judejczyków i Izraelitów było tak wiele jak piasku nad brzegiem morza; toteż jedli, pili i weselili się. 21. A Salomon panował nad wszystkimi królestwami od rzeki Eufrat aż po ziemię filistyńską i aż po granicę egipską; składały one daniny i były podległe Salomonowi przez całe jego życie. 22. Do wyżywienia Salomon potrzebował w ciągu jednego dnia trzydzieści korców mąki przedniej i sześćdziesiąt korców mąki zwykłej, 23. Dziesięć tucznych wołów, dwadzieścia wołów z pastwiska i sto owiec, oprócz jeleni, gazeli, saren i tucznych drobiu. 24. Władzał bowiem krainami z tej strony Rzeki od Tifsach aż po Gazę, nad wszystkimi królami z tej strony Rzeki i miał pokój ze wszystkich stron wokoło. 25. Judejczycy i Izraelici mieszkali tedy bezpiecznie, każdy pod swoim krzewem winnym i pod swoim drzewem figowym od Dan aż po Beer-Szebę przez wszystkie dni Salomona. 26. Miał też Salomon cztery tysiące zaprzęgów do swoich wozów bojowych i dwanaście tysięcy jeźdźców. 27. Namiestnicy

zaopatrywali króla Salomona i wszystkich, którzy korzystali ze stołu króla Salomona, każdy w wyznaczonym mu miesiącu, nie dopuszczając, by czegokolwiek zabrakło. **28.** Również jęczmień i siewkę dla wierzchowców i koni pociągowych dostawiali na miejsce, gdzie należało, według kolejności.

Sława wielkiej mądrości Salomona

29. Dał też Bóg Salomonowi bardzo wielką mądrość i roztropność, nadto rozum tak rozległy jak piasek nad brzegiem morza. **30.** A mądrość Salomona przewyższała mądrość wszystkich ludzi Wschodu i całą mądrość Egiptu. **31.** Był on mędrzy niż wszyscy ludzie, niż Etan Ezrachida, i Heman, i Kalkol, i Darda, synowie Machola; jego sława dotarła do wszystkich okolicznych narodów. **32.** Ułożył on trzy tysiące przypowieści i tysiąc pięć pieśni. **33.** Mówił on w nich o drzewach, począwszy od cedru, który rośnie w Libanie, aż do hizopu, który wyrasta z muru; mówił o zwierzętach i ptakach, o płazach i o rybach. **34.** Toteż ze wszystkich ludów przychodzili ludzie, aby słuchać mądrości Salomona, od wszystkich królów ziemi, którzy posłyszeli o jego mądrości.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01